

Nr 47.

Ankom till riksdagens kansli den 20 april 1939 kl. 3 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion angående utredning om viss ändring i 2 § lagen angående köttbesiktning och slakthus.

(2:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till jordbruksutskottet hänvisad motion, nr 166, av herr *Andersson* i Falkenberg *m. fl.* har hemställts, att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning huruvida icke inom sådana samhällen, där köttbesiktningstvång är införd och kontrollslakteri finnes, föreskriven besiktning enligt av kungl. medicinalstyrelsen fastställd taxa skall verkställas å kontrollslakteriet och sådant samhälle befrias från skyldigheten att hålla besiktningsningsveterinär m. m. enligt vad i lagen av den 11 maj 1934 angående köttbesiktning och slakthus är föreskrivet, och att förslag härom framlägges till nästkommande riksdag.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för denna framställning, får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet har i vederbörlig ordning införskaffat utlåtanden över motionen från medicinalstyrelsen, Sveriges slakteriförbund och svenska stadsförbundet.

Jämlikt 2 § 3 mom. lagen den 11 maj 1934 (nr 140) angående köttbesiktning och slakthus skola i samhälle med köttbesiktningstvång genom samhällets försorg och på dess bekostnad finnas anställt nödigt antal besiktningsveterinärer och vara vidtagna de övriga åtgärder, som erfordras för att köttbesiktning inom samhället må kunna äga rum utan större vare sig tidsutdräkt eller annan olägenhet. Denna bestämmelse, som med andra ord innebär att samhälle med köttbesiktningstvång är skyldigt hålla köttbesiktningsbyrå för besiktning och stämpling av s. k. landsslaktat kött, d. v. s. annorledes än å offentligt slakthus eller kontrollslakteri slaktat kött, är emellertid icke ovillkorlig. Konungen kan nämligen, därest den för samhället erforderliga köttbesiktningen finnes kunna utan olägenhet verkställas inom annat eller andra samhällen eller i kontrollslakteri, medgiva befrielse från skyldigheten att anordna köttbesiktningsbyrå.

Medicinalstyrelsen har i ärendet anført följande:

Möjligheten att tillämpa köttbesiktningstvång utan egen köttbesiktningsbyrå hava ett betydande antal samhällen och kommuner begagnat sig av (för närvarande omkring 740), och ansökningar om dylik befrielse göras alltjämt i betydande omfattning. I regel har man därvid träffat överenskommelse med ett närbeläget samhälle att för det egna samhället (området) erforderlig köttbesiktning finge försiggå vid det andra samhällets köttbesiktningsbyrå. I några fall har man träffat överenskommelse med ett närbeläget kontrollslakteri, att besiktningen finge verkställas därstädes genom slakteriets försorg (ge-

nom därvarande besiktningsveterinär) och på slakteriets bekostnad. Så är förhållandet med städerna Arvika och Eksjö samt Hallsbergs köping, vilka erhållit Kungl. Maj:t befrielse från skyldigheten anordna egen köttbesiktningsbyrå tillsvidare, så länge besiktningen enligt träffad överenskommelse får utföras vid respektive kontrollslakterier (nr 94 i Arvika, nr 50 i Eksjö och nr 59 i Hallsberg). Så vitt styrelsen har sig bekant har framställning icke gjorts av några andra samhällen om befrielse från skyldigheten att anordna köttbesiktningsbyrå mot det att den erforderliga köttbesiktningen finge försiggå i kontrollslakteriet. När motionärerna framhålla att »för städernas del torde sådan dispens praktiskt taget icke lämnas för närvarande», så torde detta påstående icke vara med verkligheten överensstämmande, därest därmed avsetts att angiva att Kungl. Maj:t icke skulle bevilja gjorda ansökningar om befrielse, då köttbesiktningen hänvisats till kontrollslakteri. Samtliga hittills gjorda, till styrelsen för avgivande av underdånigt utlåtande remitterade framställningar om dylik befrielse hava bifallits av Kungl. Maj:t. För egen del torde styrelsen komma att tillstyrka sådana ansökningar, då avståndet från samhället till kontrollslakteriet icke är alltför stort (= för stora svårigheter för yrkesidkarna), slakteriet har för ändamålet lämpliga lokaler samt överenskommelse härom träffats mellan samhället och slakteriet. Detta senare villkor torde vara av väsentlig betydelse. Å ena sidan torde det nämligen icke vara lämpligt att tvinga ett samhälle att emot dess egen önskan överlämna omhändertagandet av dess köttkontroll till ett enskilt företag, och å andra sidan torde dylikt enskilt företag (kontrollslakteri) icke böra åläggas skyldighet att verkställa kommunal köttbesiktning, även då detta skulle medföra avsevärda förluster för slakteriet, t. ex. på grund av att verksamheten med den kommunala besiktningen bleve förlustbringande till följd av allt för ringa omfattning av rörelsen eller på grund av nödvändigheten att uppföra nybyggnader i sådana fall, då slakteriet icke har för den kommunala besiktningen lämpliga lokaler.

Beträffande det av motionärerna framkastade förslaget att taxa å avgifter för köttbesiktning skulle fastställas av medicinalstyrelsen i stället för som hittills av Kungl. Maj:t, torde tiden nu vara inne för en dylik omläggning. Genom inryckandet i nuvarande slakthuslag av bestämmelsen att de fastställda avgifterna icke få överstiga en (av Konungen) för varje år fastställd maximitaxa har skapats garanti för att avgifterna icke bliva oskäligt höga. Enligt av medicinalstyrelsen utfärdade bestämmelser skall ansökan om förnyad köttbesiktningstaxa åtföljas av statförslag för det kommande året även som av redovisning enligt fastställda formulär för de med besiktningsverksamheten förenade inkomsterna och utgifterna dels under närmast föregående år och dels under den gångna delen av det löpande året, varvid skall tillses att med tillämpning av den fastställda taxan eventuellt uppkommet överskott icke användes för annat ändamål än till täckande av kostnaderna för köttbesiktningen följande år.

Efter genomförandet av det sålunda tillämpade förfarings sättet vid förnyelse av köttbesiktningstaxorna har det visat sig, att Kungl. Maj:t vid fastställandet av taxorna med ytterst få undantag fastställt de medicinalstyrelsen förordade avgiftsbeloppen. Vid sådant förhållande torde det numera få anses alltför omständligt att Kungl. Maj:t betungas med fastställandet av andra köttbesiktningstaxor än den för varje år förnyade maximitaxan, utan torde detta kunna anföras åt medicinalstyrelsen.

Under åberopande av ovanstående får styrelsen hemställa, att utskottet ville i sitt utlåtande över den väckta motionen endast på så sätt tillstyrka bifall till densamma att utskottet föreslår riksdagen att i underdånig skrivelse göra framställning om sådan ändring av 8 § 1 mom. slakthuslagen att detta moment erhåller följande lydelse: 1 mom. För köttbesiktning — — — —

äger samhället eller kommunen uppbära avgifter enligt taxa, som medicinalstyrelsen fastställer för minst ett år i sänder. Förslag — — — — i riket och som angives uti av Konungen för varje år fastställd maximitaxa.

Sveriges slakteriförbunds utlåtande är av följande lydelse:

I motionen påpekade förhållande om en allt mindre frekvens vid besiktningabyråerna är naturlig och förklarlig, beroende på att producenterna i stigande utsträckning finna det fördelaktigt att ansluta sig till slakteriföreningarna samt att dessa av ekonomiska och hygieniska skäl anskaffa lämpliga slakterier, varest djuren kunna både slaktas och besiktigas på samma plats. En utredning i vad mån köttbesiktningabyråerna i större utsträckning än vad nu är fallet lämpligen kunna förläggas till kontrollslakterier, torde med anledning av de senaste årens utveckling vara behövlig.

Svenska stadsförbundet har anfört följande:

Den i motionen behandlade frågan har redan nu betydelse för ett ej ringa antal städer och andra till stadsförbundet anslutna samhällen, och man synes ha anledning räkna med ytterligare nyanläggningar av kontrollslakterier, som kunna göra frågan aktuell för ännu flera av förbundets medlemmar. Kontrollslakteriernas antal utgjorde vid senaste årsskiftet 54, varav 34 i eller omedelbart invid 33 städer (Kristianstad: 2 slakterier) och de övriga på 20 andra orter, huvudsakligen köpingar eller municipalsamhällen. Vad angår städerna ha 17 av dessa slakterier tillkommit under de senaste fem åren.

För att närmare klarlägga verkningarna i åsyftade hänseende av kontrollslakteriernas verksamhet har förbundets byrå införskaffat vissa uppgifter från ifrågakommande städer. Först bör då nämnas, att två av dessa, nämligen Arvika och Eksjö, liksom även en köping, Hallsberg, utverkat befrielse från skyldigheten att hålla besiktningabyrå just med hänsyn till förefintligheten av kontrollslakterier därstädes. Jämlikt köttbesiktninglagen 2 § 3 mom. äger Konungen medgiva sådan befrielse där den för samhället erforderliga besiktningen finnes kunna utan olägenhet verkställas i kontrollslakteri, och enligt från medicinalstyrelsen inhämtad uppgift har befrielsen i nu nämnda fall medgivits på denna grund.

Beträffande de övriga städer, där kontrollslakterier tillkommit först under de senaste fem åren, ha införskaffats bl. a. uppgifter om totala beloppen årligen influtna avgifter till deras köttbesiktningabyråer före och efter slakteriernas tillkomst. En sammanställning härav bifogas (*bilaga A*). Därav framgår, att i flertalet fall en mycket ansevärd minskning av besiktningabyråernas inkomster inträtt från slakteriernas tillkomst. Beträffande Umeå, där slakteriet börjat sin verksamhet så nyligen, att sammanställningens siffror ej ge möjlighet till någon jämförelse, har särskilt inhämtats, att byråns inkomster under månaderna därefter varit avsevärt mindre än förut. Att märka är också, att åtskilliga av dessa städer — såsom av anmärkningar till sammanställningen framgår — numera nödgats höja taxavgifterna för besiktningen så långt gällande maximibestämmelser medgiva.

I fråga om de städer åter, där de nuvarande kontrollslakterierna existerat sedan längre tid, har det icke syntts böra ifrågasättas att söka erhålla uppgifter för belysande av verkningarna just av slakteriernas tillkomst. Det torde emellertid vara ett faktum, att den starka utvecklingen under de senaste åren av slaktjursproducenternas föreningsrörelse betytt även en avsevärd ökning av verksamheten vid nu ifrågavarande slakterier. Med hänsyn härtill ha uppgifter begärts om de i besiktningavgifter årligen influtna beloppen till dessa städers besiktningabyråer för åren 1931—1938. För belysande av städernas möjligheter att kunna finansiera byråernas verksamhet med avgiftsinkomsterna ha i dessa fall också begärts uppgifter om de

årliga kostnaderna för besiktningsbyråerna under samma tid. En sammanställning härav — avseende såväl inkomster som utgifter — bifogas likaledes (*bilaga B*). Den har, liksom i fråga om de nyss behandlade städerna, kompletterats med anmärkningar om bl. a. taxevavgifternas storlek. Av den samma framgår, att besiktningsbyråernas inkomster i nästan alla fall minskats under perioden och att minskningen i en del fall varit mycket betydande. Den visar ock, att de av minskningen särskilt drabbade städerna visserligen lyckats, mer än man kunnat vänta, åstadkomma beskränningar av utgifterna för sina besiktningsbyråer, men att resultatet dock i flera fall blivit underskott för de senaste åren.

Det har också synts vara av visst intresse att påvisa, att besiktningsbyråerna redan nu i åtskilliga av de ifrågakommande städerna äro förlagda till slakterierna, ehuru städerna alltjämt ha ansvaret för besiktningen. Såsom framgår av anmärkningar till de båda sammanställningarna är detta förhållandet i 12 av de städer, för vilka uppgifter där lämnats. I betydande utsträckning anlitas i dessa fall personal, som är anställd vid slakteriet, även för besiktningsbyråns arbete. Uppgörelserna mellan dessa städer och slakterierna angående besiktningen äro av synnerligen skiftande innebörd. I ett fall, Kalmar, gäller ett tioårigt avtal från den 1 oktober 1935, enligt vilket slakteriet har att utan kostnad för staden ombesörja besiktningen för dess räkning mot att detsamma äger åtnjuta de för besiktningen inflytande avgifterna. För övrigt torde de olika uppgörelserna härvidlag få ses i samband med den ekonomiska medverkan vid slakteriets anläggning eller andra förmåner, som lämnats detta från stadens sida i åtminstone flertalet av ifrågavarande fall. I ytterligare några städer har förläggning av besiktningsbyrån till slakteriet ifrågasatts.

Såsom man kunnat förutse, har den sålunda förebragta utredningen be styrkt, att omsättningen vid ett ej ringa antal kommunala köttbesiktningsbyråer minskats i betydande mån på grund av den avsevärt ökade omfattning, vari numera kontrollslakterier anlitas av slaktdjursproducenterna. I åtskilliga fall synes denna omsättning numera vara så ringa, att ett bibehållande av nämnda byråer i dessa fall måste anses oekonomiskt, i den mån den på dem ankommande besiktningen utan olägenhet skulle kunna förläggas till i orten förefintliga kontrollslakterier. Då möjligheten att trots den minskade omsättningen finansiera besiktningsbyråernas verksamhet genom höjning av besiktningsavgifterna är begränsad, få resp. samhällen i dessa fall bestrida en del av kostnaderna för byråerna. Ur deras synpunkt är det därför givetvis ett önskemål, att de om möjligt bliva fritagna från ansvaret för besiktningen. Då man synes få antaga, att besiktningens förläggande till kontrollslakterierna i många fall skulle kunna medgiva en sänkning av nu vid ifrågakommande byråer utgående avgifter, torde en sådan anordning också kunna innebära fördel för producenterna. Sannolikt kunde därmed dessutom följa att besiktningen i en del fall bleve bekvämare ordnad till fördel likaledes för producenterna. Vid en del besiktningsbyråer med mycket ringa omsättning torde nämligen öppethållandet hava inskränkts så långt, att byråerna knappast kunna anses tillfredsställande fylla sin uppgift. Däremot synes man få förutsätta, att slakterierna skulle kunna utan särskilda kostnader bättre tillgodose producenternas krav härvidlag.

Å andra sidan kan man ej gärna bortse ifrån att kontrollslakterierna äro privata företag och i regel ägas av producentsammanslutningar, som stå i konkurrentställning till dem som torde utgöra huvudparten av besiktningsbyråernas kundkrets. Det förhållandet, att dessa sammanslutningar här och var sökt utverka besiktningsbyråernas förläggning till sina slakterier, torde svårigen kunna förklaras, om man icke får antaga att de väntat fördel av sådan förläggning för sina organisationssträvanden. I flera städer ha veder-

börande kommunala myndigheter med hänsyn härtill i olika sammanhang uttalat sig mot dylik förläggning eller i vart fall mot ett fullständigt överlåtande av besiktningsuppgiften på slakterierna. Man har icke ansett det tillbörligt att från stadens sida medverka till en förändring, som synes kunna vara till fördel för den ena av ifrågavarande parter gent emot den andra, och detta så mycket mindre som åtgärden befarats kunna underlätta tillkomsten av en monopolställning för sagda producentsammanslutningar med därav följande olägenheter för stadsinvånarna. Härvid bör emellertid också erinras, att å andra sidan åtskilliga städer redan funnit sig böra förlägga sina besiktningsbyråer till därstädes belägna kontrollslakterier, samt att två städer och en köping t. o. m. anlitat möjligheten att utverka befrielse från skyldigheten att hålla besiktningsbyrå med motivering att den för dem erforderliga besiktningen kan utan olägenhet verkställas i kontrollslakteri.

Med hänsyn till det nu anförda finner sig styrelsen visserligen böra tillstyrka en utredning i motionens syfte. Men tillika synes böra understrykas angelägenheten av att här sist berörda synpunkter bliva vid utredningen vederbörligen beaktade. Särskilt torde vid utredningen böra övervägas, om det kan anses ifrågakomma att ålägga kontrollslakterierna sådan förpliktelse, som föreslagits, under förutsättning att resp. samhälle finner sig böra avstå från hållandet av besiktningsbyrå.

Utskottet får till en början erinra om att slakthuslagens bestämmelse om skyldighet för samhälle med köttbesiktningsvång att hålla köttbesiktningsbyrå icke är ovillkorlig. Konungen kan nämligen, därest den för samhället erforderliga besiktningen finnes kunna utan olägenhet verkställas inom annat eller andra samhällen eller i kontrollslakteri, medgiva befrielse från skyldigheten att anordna besiktningsbyrå. Enligt vad medicinalstyrelsen meddelat har dylik dispens lämnats i ett betydande antal fall — hittills omkring 740. Därvid har i regel träffats överenskommelse med närbeläget samhälle att få anlita dettas köttbesiktningsbyrå; i tre fall har emellertid överenskommelsen gällt i det egna samhället beläget kontrollslakteri.

Av den i ärendet förebragta utredningen synes framgå, att det icke mött svårighet att i erforderlig utsträckning erhålla dispens, varom här är fråga. Enligt utskottets mening synes det vara lämpligt, att vederbörande samhälle må söka ordna sin köttbesiktningsfråga såsom bäst passar. Då dessutom den praxis på området, som utvecklats sig, synes tillgodose motionärernas önskemål om köttbesiktning å kontrollslakteri, finner följaktligen utskottet icke anledning föreligga att tillstyrka den i motionen föreslagna lagändringen, varigenom komme att bestämmas att köttbesiktning skulle verkställas å förefintligt kontrollslakteri.

Under återopande av det anförda får utskottet hemställa,

att motionen II: 166 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 20 april 1939.

På jordbruksutskottets vägnar:

C. J. JOHANSSON.

Bilaga A
(Sv. stadsförbundets yttrande).

Totala beloppen årligen influtna avgifter¹ åren 1931—1938 till köttbesiktningsbyråerna i vissa städer, där kontrollslakterier tillkommit under perioden.

Stad	Totala beloppen influtna avgifter								A n m ä r k n i n g a r		
									ang. tidpunkten för slakteriets tillkomst	ang. taxaavgifternas storlek (utom beträffande obetydliga förändringar)	ang. byråns belägenhet inom slakteriet eller icke
	1931	1932	1933	1934	1935	1936	1937	1938			
Örebro	—	—	²	45,588	34,018	23,861	41,395	31,330	sept. 1936	Höjningar 1937. Sänkningar 1938, under maximibeloppen.	Ej i slakteriet.
Uppsala	56,232	56,277	47,761	50,127	39,062	31,505	33,248	29,709	9 juli 1935	Höjningar 1935—1937. I stort sett maximiavgifter 1937 och 1938.	» » »
Västerås	30,440	30,851	27,261	24,407	14,143	14,209	15,761	14,408	1935	Med få undantag maximiavgifter från 1935.	» » »
Jönköping ..	21,309	17,887	19,086	22,260	18,783	16,303	23,191	21,674	1934	Höjningar 1935 och 1937. Maximiavgifter från 1937.	» » »
Trollhättan ..	18,429	19,458	17,235	18,129	17,320	11,969	12,799	11,201	mars 1936	Avgifter 1938 under maximibeloppen.	I slakteriet sedan dettas tillkomst.
Kristinehamn	—	—	—	—	—	³	6,105	5,599	sept. 1936	(Maximiavgifter för 1939.)	I slakteriet sedan dettas tillkomst.
Umeå	—	—	—	—	—	20,276	25,285	19,866	sept. 1938		Ej i slakteriet.
Västervik	11,797	17,145	18,557	14,129	12,618	9,003	6,807	6,360	juli 1936	Maximiavgifter från 1935.	I slakteriet sedan dettas tillkomst.
Tranås	26,596	21,743	30,084	30,550	25,619	28,196	26,955	13,813	1 sept. 1937	Höjningar 1933 och 1935—1938. (Maximiavgifter för 1939.)	I slakteriet sedan dettas tillkomst.
Motala	18,926	16,853	16,989	15,757	12,889	6,885	7,041	6,211	1936	Maximiavgifter (åtminstone de senaste åren).	I slakteriet sedan 1 jan. 1937.
Norrhälje	—	—	14,810	13,327	9,017	11,132	10,949	9,242	1 juli 1935	Höjningar 1936. Avgifter 1938 under maximibeloppen.	Ej i slakteriet.
Strängnäs	10,780	10,964	14,330	19,704	11,014	19,575	2,029	1,477	1937	Maximiavgifter från 1937.	I slakteriet sedan 1 juli 1937.
Vetlanda	17,327	17,318	17,580	17,538	13,481	15,979	11,860	10,019	1 april 1937	Höjningar 1936 och 1937. (Maximiavgifter för 1939.)	I slakteriet sedan dettas tillkomst.
Vimmerby ..	—	14,699	13,119	19,801	12,561	8,839	7,303	6,495	1 okt. 1935	Höjningar 1934. Sänkningar 1938, under maximibeloppen.	I slakteriet sedan dettas tillkomst.

¹ Ovisst om för vissa städer medräknats eller icke medräknats avgifter (merendels till obetydliga belopp) för nyttjande av våginrättning vid besiktningsbyrån; dessa avgifter ej medräknade för Uppsala.

² Besiktningsväng införd i slutet av 1933.

³ » » i sept. 1936.

Köttbesiktningebyråernas inkomster och utgifter åren 1931—1933 i vissa städer, där kontrollslakterier funnits under hela perioden.

Stad	Inkomster resp. utgifter								Anmärkningar	
	1931	1932	1933	1934	1935	1936	1937	1938	ang. taxavgifternas storlek (utom beträffande obetydliga förändringar)	ang. byråns belägenhet inom slakteriet eller icke
Halmstad ink.	14,750	15,990	14,452	16,111	17,895	17,387	14,878	11,606	Höjningar 1934 och 1937. Avgifter 1938 under maximibeloppen.	Ej i slakteriet.
utg.	15,596	15,465	15,231	16,969	15,389	16,491	17,302	17,437		
Kalmar ink.	—	—	—	—	besikt.-	14,432	14,148	13,107	Avgifter 1938 under maximibeloppen.	I slakteriet alltifrån besiktningstvängets införande.
utg.	—	—	—	—	tvånginf. ^{1/10})	14,432	14,148	13,332		
Landskrona .. ink.	18,115	15,278	16,775	16,226	15,821	15,783	13,734	10,256	Höjningar 1933—1935. Maximavgifter från 1935.	I slakteriet alltifrån besiktningstvängets införande.
utg.	17,874	17,669	17,318	16,485	15,498	15,083	14,575	13,642		
Uddevalla ink.	25,600	22,699	19,020	17,452	18,286	13,338	13,685	9,730	Sänkningar 1932—1934. Höjningar 1935. Maximavgifter från 1935.	Ej i slakteriet.
utg.	23,793	21,996	20,255	20,117	19,003	17,326	13,715	10,976		
Kristianstad.. ink.	30,579	26,870	30,950	27,865	25,170	28,032	35,810	27,980	Sänkningar 1932. Höjningar 1935 och 1936. (I det allra närmaste maximavgifter för 1939.)	» » »
utg.	27,775	34,327	27,593	27,224	25,669	24,680	27,534	26,066		
Trelleborg ink.	11,065	8,520	6,121	5,729	7,914	7,300	7,294	6,216	Avgifter under maximibeloppen.	I slakteriet sedan början av 1920-tal.
utg.	9,620	9,390	10,000	8,983	8,454	8,792	8,081	7,204		
Nyköping ink.	—	—	—	—	13,809	12,266	13,328	12,401	Avgifter under maximibeloppen.	Ej i slakteriet.
utg.	—	—	—	—	9,560	13,987	14,238	12,167		
Visby ink.	—	—	—	—	(besikt.-	11,858	10,269	10,612	Avgifter under maximibeloppen.	» » »
utg.	—	—	—	—	tvång inf. ^{1/7})	9,105	9,502	10,345		
Ystad ink.	15,060	15,162	13,507	11,601	8,927	8,020	8,455	9,347	Maximavgifter från 1935.	» » »
utg.	15,138	15,215	13,750	11,883	11,526	11,310	11,567	11,985		
Varberg ink.	11,565	9,126	9,336	8,752	9,027	8,909	11,687	8,584	Höjningar 1936 och 1937. Maximavgifter från 1937.	» » »
utg.	11,722	12,061	11,585	10,753	9,646	9,014	12,079	8,665		
Skara ink.	—	(besikt.-	9,442	9,173	7,093	8,657	9,376	9,489	Sänkningar 1935. Maximavgifter från 1935.	» » »
utg.	—	tvånginf. ^{1/10})	9,765	8,984	8,834	9,330	9,800	9,093		
Falkenberg .. ink.	16,194	14,886	11,467	8,641	7,894	5,819	6,002	3,805	Sänkningar 1934. Höjningar 1935—1937. Avgifter under maximibeloppen.	» » »
utg.	13,332	13,749	12,169	11,214	10,348	9,170	8,551	7,169		
Eslöv :.. ink.	8,441	7,840	6,769	5,463	4,815	3,885	4,160	4,079	Sänkningar 1934. Maximavgifter 1935. Därefter oförändrade avgifter.	I slakteriet sedan 1927.
utg.	7,346	7,123	6,410	6,410	6,410	6,480	6,441	6,127		
Ängelholm .. ink.	12,762	12,980	12,742	11,539	8,231	8,112	10,363	6,943	Sänkning 1935. Maximavgifter 1935—1937. Vissa avgifter något under maximibeloppen 1938.	Ej i slakteriet.
utg.	12,246	12,341	13,866	12,557	11,155	8,965	8,656	8,583		
Värnamo ink.	8,885	9,922	8,115	7,922	6,986	9,205	12,529	9,789	» » »	» » »
utg.	9,769	8,303	8,104	8,278	8,527	8,564	8,705	8,754		